
JOUW VERHAAL TELT

24 ambassadeurs op terugkomdag 3 oktober 2023

We troffen het opnieuw: een nazomerse natuur met gulle zonnestrallen. Een geschenk na het trotseren van ochtendfiles, afgeschafte treinen en druilende regenbuien. Het weerzien is weer hartelijk en warm: “Samen delen is een vermenigvuldiging”, schreef Jan Lauwereyns eens. Twee ploegen -lichting 22 en 23- kwamen samen en begonnen na een introductie van Dirk namens de partners met een nieuwe tekst, begeleid door Mieke en Milan.

De oude en nieuwe generatie leesbegeleiders mengen zich opnieuw tijdens een inspiratiebeurs waarin ze elkaar teksten aanreiken die werken. Het geroezemoes klinkt alsmaar luider, de tips vanuit de praktijk veelvuldiger en de aandachtige blikken voor elkaars verhalen scherper. De teksten worden allemaal op een flap genoteerd en nadien in de digitale bibliotheek geplaatst. Af en toe kan iemand zijn nieuwsgierigheid niet bedwingen en piept al eens wat er op de *stoef tafel* ligt: een verzameling van herinneringen aan fijne samenleesmomenten.

Nadat er van een heerlijke lunch van Alexandre werd genoten, zijn we aan de lippen gekluisterd van dichter Marc Tritsmans. Als een natuurgids

Marc Tritsmans leest voor uit eigen werk en vertelt over het dementieproces van zijn vader vanuit de gedichten

wandelt hij met ons door zijn poëzie en geeft daarbij ook meer uitleg over de context achter zijn werk. Zo komen we zijn vader in verschillende gedichten tegen; ook na zijn dood komt hij nog regelmatig terug in de woorden op papier. Binnen de ruimte voor verwondering is er ook plaats voor vragen vanuit de groep. Wanneer Tritsmans vertelt over het maakproces van sommige gedichten en daarbij uit de doeken doet dat hij naast het lange zoeken over één werk slechts vijf minuten heeft gedaan, is Stéphanie niet te houden. Ze vraagt meermaals om het gedicht voor te lezen en pas helemaal op het einde van de sessie wordt haar geduld beloond. Met een grote glimlach luistert ze met veel aandacht naar het befaamde gedicht.

Daarna is het tijd om dieper in te gaan op de ervaringen, de dingen die nog ontbreken of beter kunnen en het eigen groeiproces. Het wordt snel duidelijk dat Samen Lezen ook betekenis heeft voor de leesbegeleider. Zo geeft iemand toe dat ze net uit een zware burn-out komt, maar voor haar uitvallen alleen nog energie kreeg van Samen Lezen. Het vertragen doet deugd in de jachtige werkdruk, het stilstaan versterkt de banden met de deelnemers, de verbale en non-verbale interactie legt de focus van de begeleider op wat nog allemaal mogelijk is. Verschillende leesbegeleiders geven aan dat het Samen Lezen hen ook zelf verrijkt en kracht geeft.

Tot slot legt Dirk Terryn nog uit wat de toekomst zal brengen en welke ambities de drie partners nog hebben. Feit is dat dit evenement zal worden uitgebreid naar een jaarlijkse themadag dementie waar alle leesbegeleiders die binnen de ouderenzorg lezen worden uitgenodigd. Het symposium op 20.02.2024 zal een startschot geven voor heel wat initiatieven om Samen Lezen op te schalen naar een gekende praktijk binnen kwalitatieve zorg voor ouderen. Die datum blokkeren we alvast in onze agenda!

“Ik kom uit een zware burn-out. Het enige wat me die laatste periode voor het uitvallen nog energie gaf, was het Samen Lezen”

Sofie Terryn

LEESBEGELEIDER

Aandacht voor elkaars verhalen en inspiratie.

